

Na początku

Paschy Jezusa i wzrost chrześcijański

Pamiętka to szczególny okres dla braci. Jest to czas uroczysty i pełen refleksji. Wspominamy w nim doświadczenia Jezusa i dziękujemy za wspaniałe dary, które z nich płyną.

Obejmują one: usprawiedliwienie wierzących przed Bogiem, niebiańską nadzieję dla tych, którzy są poświęceni sprawie Chrystusa i pewność Bożej opatrności nad Jego dziełmi w każdych okolicznościach życia. Do tego dochodzi uzdrowienie z grzechu i śmierci dla wszystkich ludzi na świecie, żyjących kiedyś czy obecnie, a także perspektywa niekończącego się, cudownego, doskonałego życia dla każdej osoby, która z uznaniem je zaakceptuje.

Cena dla Boga była wysoka. Poniósł koszt cierpienia i śmierci swojego ukochanego, oddanego Syna, Jezusa. Cena dla Chrystusa również była wysoka. Wchodząc do Jerozolimy w ostatnim tygodniu swojej służby, zapytał w zamyśleniu: „Teraz dusza moja jest zatrwożona, i cóż powiem? Ojcze, wybaw mnie teraz od tej godziny? Przecież dlatego przyszedłem na tę godzinę” (Jan 12:27). Dla nas wartość z tym związana jest nieoceniona: niekończące się życie i szczęście.

W tym numerze przyjrzymy się czterem świętom Paschy podczas misji Jezusa. Artykuły analizujące te zagadnienia będą uwzględniać różne doświadczenia i płynące z nich lekcje.

Jezus przyniósł światu odkupienie, ale jego dziedzictwo

przewyższa nawet ten kosztowny dar. Chrystus nauczał również zasad, którymi powinniśmy się kierować w naszym chrześcijańskim życiu, gdy już uzyskamy stan społeczności z Bogiem wynikający z odkupienia. Nawet świat do pewnego stopnia docenia te zasady – a w Tysiącletnim Królestwie Chrystusa doceni jej przyswoi w pełni.

Wszystko to jest przywilejem świętych już teraz. Co więcej, mamy dziś okazję wyrazić nasze pełne oddanie dziękczynienie, przyjmując spotykające nas próby wiary, podobne do tych, które dotknęły Jezusa. Obecnie mamy udział w cierpieniach Chrystusa, a później będziemy dzielić z nim Jego chwałę. Korzyści, które uzyskamy, będą większe, niż na to zasługujemy.

Ostatnie cztery artykuły tego numeru odnoszą się do teraźniejszych doświadczeń świętych w czasie ich upodabniania się do Chrystusa, aby „byli uczestnikami dziedzictwa świętych w światłości” (Kol. 1:12). Pierwsze dwa dotyczą lekcji o cnotach chrześcijańskich – Przyjaźni pomiędzy nami, a także między nami a Bogiem oraz Pokory, jednej z najpiękniejszych cnót chrześcijańskich. Następne dwa to zachęta do ostrożności i sumienności na naszej chrześcijańskiej drodze, do wystrzegania się połowicznych rozwiązań. To również piękna mobilizacja do wytężenia wysiłków, aby zostać zaakceptowanym przez Boga.

Mamy nadzieję, że ten numer będzie pomocnym krokiem w przygotowaniu naszych serc na czas Pamiętki.

Redakcja